

A Mester és a minőség

Azt nevezzük limlomnak, aminek nagyon csekély vagy egyáltalán semmi értéke nincs. Ha valami eltűrik vagy elromlik, az nem lehet megjavítani, az már értéktelen kacat, szemétté lesz, fűggetlenül attól, hogy eredetileg mennyibe került.

Emberi értékek

is válhatnak ronccsá, például azért, ha valaki kábítószerrel teszi tönkre élmagát. Az ilyen embereket sokan értéktelennek tartják, mivel nemcsak élmaguknak ártanak, de másoknak is, hogy még több szerhez jussanak.

Halálos

veszélyben forog a kábítószereseknek és azoknak az értéke, akiket a társadalom károsítóinak le okok miatt értéktelennek, másoknál kevésbé fontosnak tart, és nem csak a nyilvánvaló okok miatt. Igen, rengeteget ártanak élmaguknak a drogokkal, az alkohollal és más élvezeti szerekkel, de ami még ennél is sokkal nagyobb veszély: kevés az esély rá, hogy meghallják vagy megértik az igazságot Istentől.

Előfordult

már, hogy kábítószeresek vagy alkoholisták elmentek a gyülekezetbe, vagy egy evangelizációs üssejvetelre, amikor éppen elég tiszta volt az elmájuk, és megértették az üzenetet. Egyesek közülük el is fogadták Isten igazságát és szeretetét, és így gyökeres fordulatot vett az életük. Mások viszont mit sem változott.

Miért?

Azért, mert

bár szavak mályán szerettek volna, ha igaz lenne az üzenet, és el is tudnák fogadni, nem gondolták, hogy árdemesek volnának ekkora erőfeszítésre. Az éveken át tartó mentális és fizikai erőszak által ártán elhitette velük, hogy már túl sok sebet szereztek, túlsgosan rosszak és értéktelenek ahhoz, hogy meg lehetne menteni őket. Ártán elhitette velük, hogy életük értéktelen szemétté.

Pedig ez

hazugság. Igen, valóban üsszetűtek, sőtűtek és szavak tele fájdalommal, de ettől még nem értéktelenek! A menny szemében nem, és Isten gyermekeinek szemében sem!

Honnan tudjuk?

Isten Igájéből. Az egész Biblia, és a Kálvária-námen Jézus Krisztus szavai és tettei arra szólnak, hogy Isten szemében, szá-vában sokkal többet érünk, mint gondolnánk.

Először is,
Isten szeretete indította a teremtségre. Azután amikor Ádám és Éva nem engedelmeskedett az Árnak, és miattuk Sítjén betérhetett a világunkba, Isten előlpett a megváltási tervvel. Tervének nem csupán Ádám és Éva volt a része, hanem mindenki, aki elfogadja segítségét és a felkeltést a földváltásáért.

Isten terve
bevált, de Áriási Ártat kellett fizetnie érte, na nem pénzben, hanem szeretetben mérve. Megengedte, hogy egész Áldott Fia, Jézus emberként a földre jöjjön, és először Isten igazságát tanítsa az embereknek, azután Álletével fizessen váltáságot bűneinkért, engedetlenségünkért.

A Biblia beszámol
Jézus földi Áletéről és szolgálatairól, és az egyik legfontosabb, amit Jézus megtanított Istenről, hogy van hatalma bármely megváltoztatni.

Olvassuk el
Jézus első csodáit Jn 2:1-11-ben! Jézusnak nagy Őj barátja - akiket tanítványoknak neveznek - kisérték el egy menyegzőre Káinába.

Ott volt Jézus
Ádesanyja is, aki egyszer csak megállt Jézus mellett, és odasógt neki: "Nincs boruk!"

Jézus
szeretettel válaszolt: "Vajon Ánram tartozik ez, vagy térd, asszony? Nem jött még el az Án Áram."

Mária erre
egyszerűen odafordult a szolgálkhoz, és azt mondta nekik: "Bármelyiket mond nektek, tegyék meg." Szinte látom a cinkét
főnyit a
szemében, amint visszamosolyog Jézusra, és továbbbálp. Anyja hitét látva Jézus
utasította a szolgálkat, hogy tálltsenek meg hat nagy kövedret vzzel. Meg is
tálltátk mindet, szá-nálíg. Amikor mind a hat veder teli lett, Jézus ezt
mondta nekik: "Most merészek, és
vigyetek a násznagynak." Természetesen megtették.

Csak amikor

megtettük, akkor látták, hogy nem is víz, hanem bor; ráadásul olyan bor, amit a najsznagy a legjobb fajtnak tartott.

A menyegzőn

Álászegyűlt emberek közül csak néhányan vettek részt, mi is tartottuk. János, az ádesanya, na meg a barátai a tanítványok, valamint a szolgák. Nem hirdettük ki, nem adtak jutalmat neki, még csak egy halk "Krisztus!" sem hangzott el a najsznagy rászárol.

János nem csak

egyszerűen borral vízkezelte a vizet. Valami kevés, vagy szinte teljesen ártóktelen dolgot mászá alakította, ami már igen ártókes lett: a legfinomabb borral vízkezelte. Ezért a Ellen White: "János a jndái... mindig frissek és ák" - (Ellen G. White: János álete, 115. old.).

Ami pedig még

ennek is fantasztikusabb, hogy János állandán ezt teszi. Nem, nem a vizet vízkezelte minduntalan borral, hanem a semmiből a legjobbat teremti meg. Hogyan? Áhgy, hogy egészságes, tisztá, áj, szeretetével teljessá teszi azoknak az emberek a megsebzett, megtart szát, akik ezt megengedik!

János

reményságet és ártelmet is ad áletáknak. A Megáitá ezt mindenkinek felá-ája: ának és rossznak, gazdagnak és szegénynek egyaránt; azoknak, akik azt hiszik, mindená megvan, és azoknak is, akik ártóktelen roncsnak tartják a saját áletáket. Ári, hogy fogadják el ártá hozott áldozatát, és ájenek árákká a mennyben Istennel. Már ma is lehetánk boldogabbak, nem kell a mennyországig várunk. János már ma lehetá teszi, hogy teljesebb, boldogabb és ártelmesebb áletet áljánk. Mindegy, mi tartá az áletedben, mindegy, mit gondolnak rálad mások, vagy mit gondoltál eddig álmagadrá, János el tudja venni a megtátságet, a bűntudatot, a szágyent és a fájdalmat, és kápes egészen megá-áni az áleted!

Talán

hallottatok már Doug Bachelorrá, az Amazing Facts Szolgálat igazgárárá és előárá (Sacramento, Kalifornia, USA). Fiatalkorában Doug sokat szenvedett azért, mert gazdag szálei elhanyagolták, és sokszor rosszul dántátek. Volt, amikor annyira ártóktelennek árezte az áletét, hogy az ányilkossáig gondolatáival foglalkozott. Az utolsá pillanatban azonban meggondolta magát.

Hosszá,

kanyará és átvetkezett ezután, má-g egyszer csak Kalifornia hegyvidékében, egy barlangban találta magát. A háztájkában ávő ruháján ká-á nem volt semmije. A barlangban rákadott egy Bibliára, amit valaki ottfelejtett. Unalmában olvasni kezdte, és a Szentlélek segátsággal és ártette ázenetét.

Doug az Ásáknak

adta ÁcletÁcát, aki nincstelen vÁjndorbatÁl vilÁjgszÁcles kÁlízÁlssÁcgÁ¼nk egyik vezetőjÁcvÁc tette. Nem volt kÁlñnyû az Át, de Isten szÁjmÁjra nincs lehetetlen. Doug kÁcsõbb rÁjjÁlñtt, hogy csupa hazugsÁg volt a sok rossz, amit ÁlñmagÁjrÁl gondolt, amit valÁjban SÁjtÁjn akart elhitetni vele.

Az Atya Isten,

JÁczus Ács a SzentlÁclek a te szÁ-vedben is munkÁjkodik, hogy leleplezze SÁjtÁjn hazugsÁgait, Ács szeretetÁcvel tÁlñtsÁlñn be. Nem csak egyszer teszi ezt, hanem ÁjllandÁsan, Ágy, ahogyan a forrás friss, Ádes vize felbuzog a fÁlñldbõl.

A bûntõl

szenvetõ bolygÁñkon tovÁjbbra is elõfordulnak mÁcg problÁcmÁjk, Ács az Áclet egyelőre nem lesz tÁlñkÁcletes. De JÁczus szeretetÁcvel betelve, ha a SzentlÁclek munkÁjkodik bennÁñnk, hogy Isten terve szerint ÁjtfomÁjljon, megÁcrtethjÁ¼k az Ácnek sorainak igazsÁgÁjt: âĖžKÁlñzelÁcben gondjaid oszlanak, Tõle Ájrad az Ácgi erõ!"

KÁcsz vagy ma

az Ácletedbe engedni JÁczust? Akarod, hogy az Ácleted, amit ma mÁjsok talÁjn csak roncsnak lÁjtnak, valÁdi, ÁcrtÁckes drÁjgakõvÁc vÁjljon? Ha igen, fogadd a szÁ-vedbe JÁczust, aki mÁjr rÁcgen be akar lÁcgni!

Á

Juli Blood